

Maar we leven nog

Eerste druk, maart 2012

© 2012 Bas Langereis

Deze stukken zijn eerder gepubliceerd op de website van FOK! tussen augustus 2009 en december 2011 – www.fok.nl of <http://frontpage.fok.nl>

Fotografie omslag en portret auteur: Marcel Mooij – www.mamopictures.com

ISBN: 978-90-484-2320-0

NUR: 401

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer

www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Bas Langereis

Maar we leven nog

‘Ain’t this what living is all about?’

- Frank Zappa

Inhoudsopgave

Welkom in Apeldoorn	9
Rare vogel	12
Het Grote Staren	16
Geile boodschappen (4)	20
Pater Corsendonk	23
Scouts waren we	26
De stoomtrein mag niet fluiten	29
Hoog in de lucht	32
Het liefste meisje van de hele wereld	35
Sint Nicolaas ontkleed (3) – Lekkers	38
Geile boodschappen (5) – De boodschap van Kerst	41
Wachten duurt lang	45
Praagse Lente	48
Ik heb géén dwangstoornis!	52
Meisje op schoot	55
Ik kook – culicolumn	58
Slaaplucht	62
Seks met mijn kind	66
Geile boodschappen (6)	69
Lente?	73
Een avondje alleen	76
Geen naam	80
Lang zal ik leven	83
King Crimson – Lizard – muziekcolumn	86
Pies of cake	89
Gehad	92
Kijk, daar zit ze	96
Wat héét! – culicolumn	99
De piemel	105
Pissen met een stijve	108
Maar dat heb ik al gezegd	III
De elfde van de elfde	115
De e-mail	118
De man van nergens (1)	122
Kut, weet je	126
Iedereen trouwt maar	130
Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet	133

Een beetje lente in de herfst	137
Nieuw stuk	141
De man van nergens (2)	145
Zeikmuziek	149
Witheet om witlof – culi-kul	153
Oude doos	157
Sint Nicolaas ontkleed (4)	161
Relatief	164
To life! To death! To John	167
De man van nergens (3)	170
Pa op bezoek	174
Meer iets voor mijn weblog (excuus) (1)	177
Regenhond	181
Badpak 14,95	184
Wildkakken, waar kan het nog?	188
Zondvloed	192
Thank you for being a friend	198
Het meisje dat voor mij uit fietst	202
Op (1)	206
Op (2)	210
Op (3)	214
De man van nergens (4)	219
Vreemdeling	224
Mooi naakt	228
De man van nergens (5)	232
Meer iets voor mijn weblog (excuus) (2)	236
Beter kun je niet krijgen	240
Hoe de keutels plonzen	244
Onbetaalbaar	248
We leven nog	252
Stil	255
Verantwoording en een woord van dank	259

Welkom in Apeldoorn

Dames en heren,

Hartelijk welkom in de mooiste stad van Nederland. Of nee, de mooiste stad van de hele wereld.

Natuurlijk, ik hoor nu alweer mensen roepen dat Apeldoorn geen stad is, omdat het geen stadsrechten heeft. Laat ik dan vooraf duidelijk stellen dat ik geen discussie aanga over de volkomen gedateerde erfenis van het feodale stelsel. Als je anno 2010 nóg niet begrijpt dat je aan het meten bent met totaal niet meer aan de orde zijnde maten uit de middeleeuwen, dan is het droevig met je gesteld.

Stadsrechten waren in het middeleeuwse Europa bijzondere rechten en privileges die aan een plaats werden toegekend. Juist omdat een dorp stads werd, kreeg het die rechten. Met het verdwijnen van het feodale stelsel en het toenemende belang van de centrale (rechts-)staat kwam er in 1582 (!) ook een einde aan het stadsrecht. De laatste stadsrechten werden in 1825 verleend aan Delfshaven, maar deze waren toen al puur symbolisch van aard. Dit zou betekenen dat tegenwoordig geen enkele plaats nog stad zou kunnen worden. Daarom moet je niet langer kijken naar de historische betekenis van het begrip 'stad', maar veel meer naar de geografische, culturele en economische kant van de zaak.

Want wat zijn, kijkend naar die aspecten, de kenmerken van een stad? Precies: veel inwoners, hoogbouw, industrie, handel, culturele activiteiten, noem maar op. En dat heeft Apeldoorn allemaal. Dus verder geen gelul.

Een heel andere discussie is die of Apeldoorn ook maar iets voorstelt. Wat dat betreft is mijn antwoord een volmondig: 'Nee.' Laten we wel wezen: Apeldoorn is heel verschrikkelijk.

Als u hier naar links kijkt, bijvoorbeeld, dan ziet u het centrum van onze metropool. Het hart van Apeldoorn bestaat uit één winkelstraat met wat zijsteegjes, één Raadhuisplein en één Marktplaats. In die winkelstraat zijn filialen van winkelketens die u ook bij u in uw eigen dorp of stad zult aantreffen. Dus daarvoor hoeft u niet naar Apeldoorn te komen. Het Raadhuisplein, hier recht voor u, wordt voornamelijk gebruikt door kerkelijke genootschappen om de zieltjes van nietsvermoedende voorbijgangers te winnen. En op de markt is het op zes van de zeven dagen in de week doodstil.

Apeldoorn heeft dan ook absoluut niets grootstedelijks. Onze zaterdagmarkt mag dan de grootste van heel Nederland zijn; als we er eens over-

heen lopen en luisteren naar wat de plaatselijke bevolking zegt, verstaat niemand het.

Op het gebied van uitgaan is Apeldoorn een regelrechte ramp. Het aanbod van uitgaansgelegenheden bestaat uit één plein met suffe kroegen – het Caterplein (de naam zegt het al), één theater Orpheus (niet achterom kijken, want dan stort het in en niet alleen financieel), één cultureel centrum en één bioscoop. Op de uitgaansavonden is het dan ook een drukte van belang op de uitvalswegen naar Arnhem, Amersfoort, Deventer, Zutphen, Zwolle en Amsterdam.

De jaarlijkse evenementen hier zijn ook een lachertje: een bierproeverijje op het Marktpllein, het Jazz in the Woods festival (ieder jaar waarschuwt het Apeldoorns sufferdje dat het de laatste editie is), de Harley Davidsondag ('Help help! Mijn hele dorp vol langharig tuig!'), het Drakenbootfestival (Jaja, wat een lol!) en Koninginnedag. Op Koninginnedag kom ik straks nog even terug.

We gaan nu een kijkje nemen bij de toeristische attracties van onze wereldstad. Allereerst hier aan uw linkerzijde Apenheul. Ik ga daar geen flauwe grappen over maken; daar bent u zelf veel beter in. Dan hier rechts familiepretpark Koningin Julianatoren. Daar zijn de topattracties nog altijd dezelfde als toen ik vijf jaar was. Het enige leuke van het park is dat de koffie en de thee er gratis zijn. Wat hebben we verder nog aan trekpleisters? Precies, kijkt u weer naar links: paleis Het Loo. Het is een raadsel waarom die Willem 4711 nou juist hier ooit zijn jachthuisje kwam bouwen. Na hem werd het paleis bewoond door een hele zwik stadhouders, koninklijke figuren en andere malloten. Wereldberoemd zijn de tuinen van Het Loo. Ze zijn ontworpen naar het voorbeeld van die van Versailles. Belachelijk! Als ik de tuinen van Versailles wil zien, dan ga ik naar Versailles en natuurlijk nóóit naar het door Darwin in een onbewaakt moment op de kaart gekakte gat Apeldoorn!

Het ruige Veluwse woud ligt de Oranjes na aan het hart. Wilhelmina heeft als laatste op Het Loo gewoond en heeft in de bossen haar schilderijtjes geklodderd. Willem-Alexander heeft in diezelfde Kroondomeinen menig hert omgelegd. Pieter en Margriet daarentegen wilden niet op Het Loo wonen; ook niet in het Kleine Loo. Zij kamperen in een bungalowtje ergens in de buurt. Zo leuk is dat paleis dus kennelijk ook weer niet.

Wat is dat toch dat Apeldoorn zonodig de historie steeds meer aan het koesteren moet? Hier waar wij nu staan, hier ergens onder de grond van Apeldoorn stroomt 'De Grift', een of andere meurende sloot. Ik zou zeggen: 'Blij dat het riool ondergronds is,' maar nee, de Gemeente wil 'De Grift' weer boven

de grond zien te krijgen. Als je straks boodschappen komt doen in het stadscentrum, dan loop je kans dat je met de veerpont naar de overkant van 'De Grift' moet om daar naar Blokker te kunnen.

Het Apeldoornsch Kanaal moet weer bevaarbaar gemaakt. Onbegrijpelijk. We hadden toch niet voor niets wegen aan laten leggen?

Wat stelt Apeldoorn nou voor in de vaderlandsche geschiedenis? Helemaal niets. Er gebeurt hier ook helemaal niets. Ja, als een roekeloze automobilist op een landelijke feestdag zijn auto ruig parkeert tegen een historisch paaltje, dan gaat dat als groot nieuws de hele wereld over. (De keerzijde is: Koninginnedag 2009 heeft laten zien dat een stad kan huilen; een stad kan bloeden; dat weet ik nu.)

Vóór de jaren zestig was Apeldoorn een totaal onbekend gehucht dat bestond uit een kerk, een kroeg en een stuk of wat boerderijen. Pas in de jaren zestig begon de groei. Enkele grote bedrijven en overheidsinstellingen kwamen zich hier vestigen: TNO, Philips, Centraal Beheer en de Belastingdienst. Vraag me niet waarom. Zo kwamen er mensen uit het hele land in Apeldoorn wonen, omdat men toen nog vond dat je dicht bij je werk moest wonen. (Kom daar nu maar eens om, stelletje fileveroorzakers! 'De file, dat ben je zelf') En als er mensen op een kluitje wonen en werken, is dat weer aantrekkelijk voor weer nieuwe bedrijven en bewoners van buitenaf. Het resultaat is wat u hier nu voor u ziet: dat het grootste gedeelte van het Apeldoornse grondoppervlak is volgebouwd met afzichtelijke nieuwbouwwijken en grijsgrauwe bedrijventerreinen. En jaja, Apeldoorn heeft ook een aantal beroemde Nederlanders voort- en ondergebracht. Ik noem een Silvester (van Arie), een Hennie Stoel, Henk Pleket (van de Havenzangers), Ronnie Tober en Joop Braakhekke. 't Is maar waar je trots op wilt zijn.

Volgens mij is Apeldoorn ook de enige gemeente in Nederland waar bij de spoorwegovergang van een enkelspoor nog het blauwe bord hangt: 'Wacht tot het rode licht gedoofd is; er kan nóg een trein komen.' Freek de Jonge zou zeggen: 'We hebben wel twee treinen in Apeldoorn!'

Ondanks alles ligt dit kutdorp mij na aan het hart. Hier ben ik geboren en getogen. Hier zette ik mijn eerste stapjes en zoals het er nu naar uitziet wil ik hier ook mijn laatste adem uitblazen. Apeldoorn is het decor van al mijn doen en laten en verhalen. Alleen al daarom is het de mooiste stad van Nederland. Of nee, de mooiste stad van de hele wereld. Het is mijn Apeldoorn. Dat iedereen er met z'n poten van af blijft!

Geen dank voor de aandacht.